

indbringes i Rigsdagen, og ladet det undergaa de sædvanlige Behandlinger, thi saa er det min Overbevisning, at det kunde have været et Middel til at komme til et godt Resultat. Hvorledes det nu kan gaa med Forslaget, overlader jeg til det ærede Medlem, der har lang mere Erfaring i saa Henseende, end jeg, at afgøre, men jeg vil for mit Bedkommende hde den ærede Forslagsstiller den Støtte at stemme for hans Vædringsforslag.

Berg: Derksom jeg fra den Omstændighed, at det vel nu snart er otte Dage, siden vi begyndte denne 2den Behandling, som nu forslættes, turde drage den Slutning, at den højtærede Minister og det høje Ting ikke agtede at tvinge Regeringens Forslag igennem i Kar, vilde jeg fatte mig meget kort; thi saa havde jeg min Hensigt opnaaet. Det ærede Medlem, der sidst talte, og for hvis Vistand indenfor den Begrænsning, han selv angav, jeg er taknemlig, har fuldstændig Ret i, at ingen Forslagsstiller, altsaa heller ikke jeg, kan mene, at et Forslag om en saa omfattende Sag, bragt frem her i Salen for første Gang, skulde i selvsamme Stikfelse kunne vedtages som Lov. Jeg vilde selv, nær sagt, være den første til at advare derimod, idet jeg fuldtud føler, at hvor omhyggeligt der end er arbejdet paa denne Sag, kan den dog trænge til alle gode Kræfters Vistand i Rigsdagen, der elste at se denne Sag gennemført paa en god Maade, hvis man skal saa det bedst mulige Forslag ud deraf. Jeg kan saa meget bedre forstaa Indvendingerne mod Enkelthederne, som det er en Selvfølge, at i den Grad er Forslaget jo ikke saa fuldt færdigt og saa omhyggeligt gentagende overvejet paa Grund af den knappe Tid, i hvilken man har haft til at fremstille det, at Forslagsstilleren ikke selv lige saa fuldt som andre kunde ønske en nøjere Drøftelse af det ogsaa i Enkelthederne. Den ærede Minister har ønsket det fremfat som et selvstændigt Forslag i Stedet for, at det er blevet fremfat som et Vædringsforslag til et andet Lovforslag. Ja, dersom jeg kunde have haft Haab om, at det saaledes fremkommet vilde kunne øve nogen Virkning med Hensyn til at standse Regeringen paa dens Vej ved, at den tog det med i sin Overvejelse, havde jeg tilvisse ogsaa ønsket den samme Fremgangsmaade, i Stedet for den nu brugte. Men Overvejelserne gif for og imod, men min Frygt for, at man vel vilde modtage mit ved en 1ste Behandling, men lade det komme bagefter, at man havde vedtaget sit eget og gennemført dette paa

Trumf som Lov, nødvendiggjorde det for mig at fremsætte det som Vædring, og jeg stolede paa, at det kunde ske, hvad ogsaa den højtærede Formand har erkendt i dette Tilfælde, fordi denne Vædrings Grundtanke stemte med Udtalelser saavel fra det sidste ærede Medlem som fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein) og flere ved Sagens 1ste Behandling, og altsaa ikke ere utendte Tanker. Jeg vilde altsaa med Fornøjelse have imødekommet den ærede Minister ved at indbringe det som selvstændigt Forslag, ja jeg vilde i og for sig hellere have haft det, fordi vi saa grundigere end nu kunde behandle dette Forslag; men det var kun under den Forsudsætning, at den ærede Minister vilde værne mig imod — hvis han i saa Henseende kunde vente Vistand af den højtærede Formand — at hans Lovforslag løb af Stabelen, før mit Forslag kunde komme op ved Siden af. Den ærede Minister sagde forleden Dag — saa vidt jeg erindrer efter den lange Tids Ophold — at mit Forslag burde have omfattet hele det danske Folk. Ja, hvorfor ikke? Tanken er slet ikke saa fejl, at naar nogen kom til Skade, at saa Samfundet, hvis man ikke træffer Arbejdsgiveren, kommer ham til Hjælp, og det var da heller ikke uoverkommeligt. Jeg har ikke ment at turde stille det Forslag, men hvis den ærede Minister vilde udvide Lovforslaget i den Retning, saa vilde der vist blive flere end mig, som vilde tage hans Vædringsforslag i saa Henseende under alvorlig og velvillig Overvejelse. Men derksom jeg nu havde gjort det, saa tror jeg alligevel, at jeg havde saaet flere Indvendinger imod denne Afvigen fra Forslaget, saa jeg egentlig ikke vilde have haft nogen Fordel derved, og jeg lader nu den Tanke foreløbig staa. Den ærede Minister siger jo selv, at det er Arbejderne, det kommer an paa, og saa siger jeg ogsaa „Arbejderne“ i mit Forslag. Men jeg bruger ikke, saaledes som den ærede Minister, en vilkaarlig Deling i indbefattede og udelukkede; der er Forskellen. Jeg siger alle. Det vil jeg indbrømme, at dersom den ærede Minister er hange for Legestuerne, saa kunne vi nok finde paa Raad for at udelukke dem. For Næsten har den ærede Minister saadanne Ting i sit Forslag, at gaar en Arbejder hen og snubler og brækker sit Ben, eller kommer til Skade ved at tage sig en ufrivillig Svingom paa Arbejdsstedet, eller han tager Trapperne i 3 Trin i Stedet for 7—8, saa faar han Understøttelse, hvis det er en vis Virksomhed, men i andre Virksomheder faar han det ikke, saa der er noget af Legestuebe-